

Psalmus

Recedis ab igne immortali: frigesces: corrū
 pens. Noli recedere corruptio tua erit: for
 nicatio tua erit. Iā iste recedit: iā peni
 tet: iā penitētiā iste eligit: iā dicit: ps mea
 deus. Et quō delectant̄ in ipso quē partez
 sibi elegit. Ecce qui longe faciunt se
 a te peribut. Iste ḡ recessit a deo: sed nō
 longe: qz quasi pec⁹ factus sum inqt: t̄ ego
 sp tecū. Illi vero longe recesserūt: qz n̄ so
 lum terrena desiderauerūt: sed ea a demo
 nibus t̄ a diabolo petierūt. Qui lōge se fa
 ciunt a te gibunt. Et qd̄ est lōge a deo fieri.
 Perdidisti oem qui fornicat̄ abs
 te. Huic fornicatiōi p̄trarius est amor ca
 stus. Quis est amor castus? Amat iāz ani
 ma sponsum suuz. Quid ab illo querit: ab
 sposo suo quez diligit? Forte quō sibi eli
 gūt aut hoīel generos: aut sp̄sos semine:
 eligunt forte diuitias: t̄ aurū eius amat: et
 fundos: t̄ argētū: t̄ pecunia: t̄ equos: t̄ fa
 milia: t̄ ceta: Absit. Iste ipsum solū amat:
 gratis amat: qz in ipso habet oia: qz p ipsū
 facta sunt oia. Perdidisti omnē qui forni
 cat̄ abste. Tu autē quid facis? Mihi
 aut adherere deo bonū est: Hoc est
 totū bonū. Vultis amplius: Boleo volē
 tes. Fratres quid vultis ampli⁹? Boleo ad
 herere nihil est meli⁹: qn̄ videbim⁹ facie ad
 faciē. Nō ḡ qd̄: Quia adhuc peregrin⁹
 loquor: Adherere deo inquit bonū est: sed
 mō in peregrinatione: qz nondū venit res.
 Ponere in deo spem meā. Qd̄iū ḡ
 nondū adhesisti ibi pone spem. Fluctuas
 pmitte ad terrā hāc anchorā: nondū heres
 p presentiā inhēre per spem. Ponere in de
 um spem meā. Et quid hic agēs pones in
 deo spem tuā? Quod erit negociū tuū: nisi
 vt laudes quē diliḡ: t̄ facies te cū coama
 toribus ei⁹. Ecce si amares aurigā: nō ra
 peres ceteros: vt tecū amarēt. Amator au
 rige quacūqz: transit loquī de illo: vt cum
 illo eū ament t̄ ceteri. Bratis amant flagi
 ciosi homines: t̄ a deo premiū queritur vt
 ametur. Una deūz gratis: nulli inuidēas
 deū. Rapite eum quotqz potestis: quotqz
 possessuri estis: nō fit angustus. Nullos in
 illo limites facietis: totū singuli possidebi
 tis: t̄ totū omnes habebitis. Ergo hoc fac
 cum hic es: id est cū ponis in deo spem tu
 am. Quid em̄ hic sequit? Ut annū
 laudatiōes. ciē omnes laudes tuas in atrijs fi
 liie syon: Ut annūciē omnes laudes tu
 as. Sed vbi? In atrijs filie syon: qz pdica
 tio dei preter ecclesiā inanis est. Darū est

LXXIII

laudare deum t̄ annūciare omnes laudes
 eius. In atrijs syon annūciat. Ad vnitatē
 attēde: noli dividere populu: sed rape ad
 vnū t̄ fac vnū. Oblit⁹ sum qd̄iū dixi: Iā
 finito psalmo ex isto odore cōfūto me diu
 turnū habuisse sermonē: sed studijs vestrē
 nō sufficio. Violenti estis nimis: vtnā ista
 violentia rapiatis regna celorū.

Explicit Tract. de ps. LXXII.

Incipit Tract. de ps. LXXIII.

Dilect⁹ Asaph. Asaph latine cō
 gregatio: grece synagoga dicitur.
 Videamus qd̄ intellexerent ista synagoga.
 Nos aut intelligamus p̄mitus synagogā:
 exinde intelligemus quid intellexerūt syna
 goga. Omnis cōgregatio generali nomi
 ne synagoga appellat̄: t̄ pecorū t̄ hominū
 potest dici cōgregatio. Non aut hic peco
 rum cōgregatio ē qn̄ audiūmus intelle
 cū. Nam homo cū se neglexerit intellectū
 in honore positus: quid de illo dictū est au
 di. Homo in honore positus nō intellexit:
 cōpatus est iumentis insensatis: t̄ similes fa
 ctus est illis. Quia ergo non est pecor̄ cō
 gregatio: nec diu differendū est nec diligē
 tubus cōmendandū: sed quia hominū est
 quorū hominū sit h̄ debemus intelligē. Nō
 vīqz eoꝝ hoīm est qui in honore positi nō
 intelligentes cōparati sunt iumentis insen
 sati: t̄ similes facti sunt eis: sed eoꝝ qui in
 telligūt. Prescribit em̄ hoc titulus psalmi
 dicens. Intellect⁹ Asaph. Intellectus ḡ
 quedā cōgregatio est: cuius vocē audituri
 sumus. Sed qm̄ p̄prie synagoga dicta est
 cōgregatio populi israel: ita vt vbiqz au
 dierimus synagogā: nō iam soleam⁹ intel
 ligere nisi populū iudeor̄: videam⁹ ne for
 te ipius vox sit in isto psalmo. Sed qualū
 iudeorū: t̄ qualis populi israel: Nō em̄ pa
 lee sed forte frumenti: nō ramorū fractoꝝ:
 sed forte cōfirmatorū. Nō em̄ oēs qui sunt
 israel: hi sunt israelite sed in Isaacinqt vo
 cabitur tibi semē: hoc est nō hi qui fili⁹ car
 nis: hi fili⁹ dei: sed fili⁹ p̄missionis deputa
 tur in semine. Sunt ḡ quidā israelite ex qui
 bus erat ille: de q̄ dictū ē: Ecce ve israelita
 in quo dolus nō est: nō scdm̄ hoc dico qd̄
 t̄ nos israelite sum⁹: qz t̄ nos semē Abrae
 sumus. Bentibus quippe loquebat̄ Ap̄ls
 cū diceret: Ergo Abrae semē estis fm̄ p̄
 missionē heredes. Scdm̄ hoc ḡ oēs israeli
 te qui sequimur vestigia fidei patris nostri
 Abrae: sed illo mō hic intelligamus israe

Psalmus

litari vocē: quō dixit Ap̄lus: Nam t̄ ego
 israelita sum ex semine Abrae ḥ tribu Be-
 namin. Hic ḡ intelligam⁹ qđ p̄phe dixe-
 rūt: Reliq̄e salue sient. Reliquarū itaq̄
 saluatorū audiam⁹ hic vocē: vt loquat̄ sy-
 nagoga que accepat v̄et⁹ testamentū: t̄ in-
 tēta erat in p̄missa carnalia: t̄ ex h̄ factū est
 vt nutarēt ei pedes. Nā t̄ in alio quodam
 psalmo: vbi titulus etiā habet asaph qđ di-
 citur: Q̄ bonus deus israel rectis corde.
 Quare rectis corde! Ad̄ autem pene cō-
 moti s̄t pedes. Et q̄si dicēm⁹: vñ tibi cōmo-
 ti s̄t pedes: paulomin⁹ inq̄t effusi s̄t gres-
 sus mei: q̄z zelauit in peccatorib⁹ pacē pec-
 catorū videns. Lūz em̄ f̄m p̄missa dei ad
 vetus testamentū p̄tinētia expectaret felici-
 tatem terrenā: aiāduertit eam abundare
 apud impios in his reb⁹ q̄s expectauerat a
 deo pollere illos qui nō colerent deū: t̄ tan-
 q̄ sine cā deo seruisset nutauerēt pedes ei⁹.
 Ibi em̄ dicit: Ecce ip̄i p̄tōres abundan-
 tes in sc̄lo obtinuerūt diuitias. Nūquid in
 vano iustificauit cor meū: Vide te quēad-
 modū paulomin⁹ effusi sunt gressus ei⁹: vt
 iā dicat sibi aīa: Que vtilitas q̄r filio deo?
 Ecce ille nō seruit t̄ felix est: ego seruio t̄ la-
 boro. Postremo puto: q̄z t̄ ego felix sum:
 qñ t̄ ille felix ē q̄ nō seruit. Quare me pute
 ideo felicē esse q̄r seruio? Ille aīt psalmus
 cui⁹ testimoniu⁹ pduri p̄cedit istū quē nūc
 in manib⁹ habem⁹. Opportune autē nō ex-
 n̄a sed ex dei disp̄satione factū est: vt nō
 audiremus ex euāgelio: q̄z lex p̄ Āhoysen
 data ē: gratia t̄ veritas p̄ Jesū christū fac-
 ta est. Si em̄ discernim⁹ duo testamēta: ve-
 tūs t̄ nouū: nō sūt eadē sacramēta: nec ea-
 dē p̄missa: eadē t̄ pleraq̄ p̄cepta. Nā nō
 occides: nō m̄cchaberis: nō suraberis: ho-
 nora patrē t̄ matrē: t̄ nō falsū testimoniu⁹
 dixeris: nō p̄cupisces res p̄imi tui: nō cō
 cupisces vroxē p̄imi tui: t̄ nobis p̄ceptū
 est: t̄ q̄squis ea nō obseruauerit deuiat: nec
 oīno dign⁹ est qui accipere m̄creas montē
 sanctū dei: de quo dicitū est: Quis habita-
 bit in tabernaculo tuo: t̄ q̄s req̄escet in mō
 te sancto tuo? Innocēt manibus t̄ mūdo
 corde. Hec dicim⁹ fr̄at̄es carissimi: vt om-
 n̄es de nouo testamēto discant: nō inher-
 re terrenis reb⁹: s̄ celestia adipisci. Biscus-
 sa ḡ p̄cepta: aut̄ oīa eadez inueniūtur: aut̄
 vir̄ aliq̄ in euāgelio q̄ nō dicta sunt a p̄phe-
 tis. P̄recepta eadē: sacramēta nō eadē: p̄
 missa nō eadē. Videam⁹ quare p̄cepta ea-
 dē: q̄z f̄m hec deo seruire debem⁹. Sacra-

LXXIII

menta nō eadē: q̄z alia sūt sacramēta dan-
 ta salutē: alia p̄mittēta saluatorē. Sacra-
 mēta noui testamēti dāt salutē: sacramēta
 veteris testamēti p̄misserūt saluatorē. Lūz
 ergo iā teneas p̄missa qđ q̄ris p̄mittēta:
 H̄abēs sā saluatorē hoc dico teneas p̄mis-
 sa: nō qđ iam acceperim⁹ vitā eternā: s̄ q̄z
 iā venerit christ⁹ qui p̄ p̄phas p̄nūciabat.
 Mutata sūt sacramēta: facta s̄t faciliora:
 pauciora: salubriora. Promissa quare nō
 eadem: Quia promissa est terra chanaan:
 terra copiosa: fructuosa: affluens lacte t̄
 melle: p̄missū regnū temporale: p̄missa fe-
 licitas seculi: p̄missa secunditas filiorū: p̄
 missa subiectio inimicorū: hec oīa ad ter-
 renā felicitatē pertinet. Sed quare ip̄a p̄a-
 mo p̄mitti oportebat: Quia nō primo qđ
 spirituale est: sed qđ aīale postea inq̄t sp̄ua-
 le. Pr̄imus homo d̄ terra terren⁹: sc̄s hō
 d̄ celo celestis: q̄lis terren⁹: tales t̄ terreni:
 t̄ q̄lis celestis tales t̄ celestes. Sicut porta-
 uim⁹ imaginē terren⁹: porrenus t̄ imaginē
 eius qui de celo est. Ad imaginē terreni p̄-
 tinet vetus testamētu⁹: ad imaginē celestis
 nouū testamētu⁹. Sz ne quisq̄ putaret ab
 alio factū esse hominē terren⁹: ab alio cele-
 stē: ideo deus ostendēs se eē v̄triusq̄ crea-
 torē: etiā v̄triusq̄ testamēti se eē voluit au-
 torē: vt t̄ terrena p̄mitteret in veteri testa-
 mento: t̄ celestia in nouo testamento. Sed
 tādiu p̄mus homo terrenus est: qđ u ter-
 rena sapis. Nunq̄ qm̄ puero dāt qđ am
 puerilia ludrica: quib⁹ puerilis anim⁹ auo-
 cet: p̄pterea grādēscēti nūni nō excuciā-
 tur e manibus: vt aliquid v̄tilius tractet qđ
 grandē decet. Clerūtū tuīpē dedisti filio
 tuo t̄ nyces puulo t̄ codicē grandi. Nō ḡ
 q̄ illa quasiludicra puerorū deus p̄ nouū
 testamētu⁹ excussit de manibus filiorū: vt
 aliquid v̄tilius daret grandēscētib⁹: pro-
 pterea priora illa nō ip̄e dedisse putandus
 est. Ip̄e v̄runḡ dedit: s̄ lex ip̄a p̄ Āhoysen
 data est: gratia t̄ veritas p̄ Jesumi christū
 facta est. Br̄a: q̄z inpleat p̄ caritatē: qđ p̄ lit-
 terā videbat: veritas q̄z redditur qđ p̄mit-
 tebat. Hoc ḡ intellerit Asaph iste. Beni-
 q̄s oīa que iudeis p̄missa fuerāt ablata sūt.
 Elbi est regnū eorū: Elbi templū: vbi vnc-
 tio: vbi sacerdos: vbi iā apud illos p̄phē:
 Ex quo venit qui p̄ p̄phetas p̄dicabat in
 illa gente: iā nihil horū est: iam p̄didit ter-
 rena: t̄ nondū querit celestia. Inherere er-
 go terrenis: q̄vis ea de⁹ donet: nō debes.
 Clerūtū nō q̄z eis inherere nō debemus:

Psalmus

aliū ea dare: nisi deū credere debem⁹. Ipse ea dat: si noli p magno expectare ab eo bonū: qd dat et nō bono. Nam si p magno ea daret: malis ea nō daret. Ideo autē ea voluit dare et malis: vt discat boni aliud ab eo querere: quod nō dat et malis. Illi autē inherētes terrenis miseri: et nō de illo psumētes q fecit celū et terrā: q eis dedit et ipa frēna: qui eos etiā tpalit de egypti captiuitate liberauit: qui eos p diuisu mare duxit: qui eorū inimicos psequētes fluctib⁹ obruit: nō in illo psumentes q daret vītū celestia grādibus: sicut terrena puulis dedit timentes perdere qd acceperant: occiderūt qui dederat. Hec dicim⁹ fratres: vt oēs de nouo testamento discatis nō inherere terrenis. Si em̄ illi inexcusabiliter terrenis inherēs: quibus ipm nouū testamentū nō dū fuerat reuelatus: quāto inexcusabilius terrena sectant: quib⁹ iā pmissa celestia in nouo testamēto reuelata sunt. Nā recolite fratres mei qd dictū sit a psequentib⁹ chriſtū: Si dimiserimus eum: veniēt romani et tollēt nobis et locū et gentē. Elidete q̄r timēdo terrena perdere: regē celi occiderūt: Et quid eis factū est? Perdiderūt etiā ipa terrena: et vbi occiderūt christū ibi occisi sunt: et cū terrā nolentes perdere: datorēvite occiderunt: eādē terrā occisi perdidērūt: et cōtempore quo illū occiderūt: eo ipso tēpore admonerent: quare ista pessi sunt. Nā em̄ euersa est ciuitas iudeorū pascha celebrabat: et in multis milib⁹ hoīm tota ipa gens cōuenierat ad illius festiuitatis celebratiōnē. Ibi deus p malos quidē: sed tamē ille bonus per iustos: sed iustus et iuste: ita in eos vindicauit: vt perimerētur multa milia hominū: et ipsa ciuitas cuerteref. Hoc in isto psalmo plāgit intellectus Asaph: et in ipo plāctu tanq̄ intellect⁹ discernit terrena a celestib⁹: discernit vetus testamētu a nouo testamēto: vt videas p q̄ transcas: quid expectes: quid relinquas: quib⁹ hereas. Sic ergo cepit.

*Aliat̄a.
Nō habet.*

Expositio psalmi.

Tquid de⁹ repulisti nos in fine: Repulisti in fine ex persona iudeorū: ex persona cōgregatiōnis q̄ prie synagoga appellat̄. Ut quid repulisti nos deus in fine: Nō reprehendit: sed querit vt qd: Nob̄ē: ppter qd hoc fecisti: Quid fecisti: Repulisti nos in finem. Quid est in fine: Forte vīc̄ in fine seculi. An repulisti nos in christo qui filiū ē om̄

LXXIII

ni credēti: Ut qd em̄ repulisti nos de⁹ in fine: Iratus est animus tuus super oues gregis tuū. Quare iratus es super oues gregis tuū: nisi q̄r terrenis inhēbam⁹: et pastore nō agnoscebam⁹. *Alia līa.* *De mēto cōgregationis tue: quā pos* sedisti ab initio. *Alia līa.* *t furor* *t pascue tuē.* *Alia līa.* *De mēto cōgregationis tue: quā possēsti ab initio.*

Redēisti virgā hereditatis tue: Ipam cōgregationē tuā virgā hereditatē redēisti. Hāc ipsam cōgregationē dixit virgā hereditatis. Respiciam⁹ ad factū primū: qd voluit possidere ipam cōgregationē liberans illā de egypto: qd signū dederit Moysi cū dicēt Moyses ei: Qd signū dabo vt credāt mihi q̄r tu me misisti. Et de⁹ ait ad illū: Quid in manu tua portas: Elrigā. Proice illā in terrā. Et dimisit virgā in terrā: et facta est serpens: et expauit Moyses: et fugit ab eo. Et ait illi dīs: Apprehēde caudā eius. Et apprehēdit: et reuersa est in statum fusi virga facta: sicut antea virga erat. Quid significat: Nō em̄ frustra factū est. Interrogem⁹ litteras dei. Quid serpens p̄suasit hōi: Mortē. Ergo mors a serpente: Si mors a serpēte: virga in serpēte: christus in morte. Nō etiā cuz a serpentib⁹ in deserto morderent et necarēt: p̄cepit dīs Moysi: vt serpēte enē exaltaret i heremo: et admoneret p̄plū: vt q̄sq̄s a serpēte morsus ēē illū itieret: et sanaret. Sic et siebat. Sic et hoīes a venenis morsi a serpentibus sanabātur intuēdo serpēte. Sanari a serpēte magnū sacramētu. Quid est intuēdo serpēte sanari a serpēte: Redēdo in mortuū saluari a morte. Et tū expauit: et fugit Moyses. Quid ē ab illo serpēte fugisse Moyses: Quid fratres: nisi qd scimus in euāgeliō factū: Mortu⁹ est christus: et expauerūt discipuli: et ab illa spe in q̄ fuerāt recesserūt. Sed qd dictū est: Apprehēde caudā eius. Quid ē cauda: Posteriora cōprehēde. Hoc significauit et illō: posteriora mea videbis. Primo fact⁹ serpēs: sed cauda retēta facta virga. Primo occisus: postea resurrexit. Est etiā in ea cauda serpentis finis seculi: q̄r sic mō mortalitas ecclie abulat: alij eunt: alij veniūt p̄ mortē

Psalmus

tanq̄ p serpente: q̄ a serpēte mors seminata est. H̄ in fine seculi: tāq̄ cauda redim⁹ ad manū dei: t efficimur stabilitū regnum dei: vt impleat in nobis: redemisti virgā hereditatis tue. Sed q̄ synagoge vox est: redemit aut̄ virgam hereditatis: magis apparet in gētib⁹. Occulta aut̄ spes iudeor⁹: vel eoz q̄ futuri sūt vt credāt: vel eoz q̄ eo tpe crediderūt: qñ missio spiritusctō discipuli oīm gentiū linguis locuti sūt. Lūc. n. aliquot milia de iudeis ip̄is christi crucifixoribus crediderūt: t q̄ ip̄e iūeti erāt: ita crediderūt: vt oia que habebāt venderent t p̄cia rerū suarū ante pedes aploz poneāt. Quia ḡ occultū erat hoc magisq̄ redēptio virge dei clara futura erat in gētibus expropatvñ dicat: quod dixit: virgam hereditati tue. Hoc dixit nō de gētib⁹ in qui bus manifestū ē. Sed vñ: Mōntē syo: Ad hec t mōs syon pōt aliter itelligi istū. In quem habitat in ip̄o. Ubi erat ip̄ls an: vbi institutū templū: vbi celebra ta sacrificia: vbi oia illo tpe necessaria chri stū p̄mittentia. Promisso cū reddit res iā fit supflua: nam anq̄ reddat qd̄ p̄mittitur necessaria ē ip̄a p̄missio: ne p̄missum si ob lūscat cui p̄mittit: t nō expectādo moriatur. Oportet q̄ vt expectet: vt cuz venerit accipiat: iō nō debet deserere p̄missionē. Propter hoc nō desereban̄ figure: vt ve niēte die: vmbre tolleret. Mōtē syon istū quē ihabasti in ip̄o. Et eleua manū tuā in supbiā eorū in fine: Quō nos repellebas in finē: sic eleua manū tuā in supbiā eoz in finē. Quorū superbiā: A quib⁹ euersa est hierusalē. A quib⁹ aut̄ nisi a regibus gentiū: Bñ eleuata est man⁹ ei⁹ in supbiā eoz in finē: nā t ip̄i iā christū cognouerūt. Finis em⁹ legis christ⁹ ad iusticiā omni credenti. Q̄ bñ illis optat: q̄si iratus loqtur: t maledicere videat: t vtinā eueniat qd̄ maledicit: immo in nomine christi euenire gaudem⁹. Jam tenetes sceptrū subdlm̄ ligno crucis: lā sit qd̄ pdictū ē: Adorabūt eu oēs reges terre: oēs gentes seruient illi. Yā in frontib⁹ regū p̄ciosius ē signū cruci: q̄ gemma diadematis. Eleua manū tuaz in supbiā eoz in fine. Quāta maligne opatus ē inimic⁹ in sanctis tuis. In his q̄ sancta tua erāt: id est in tēplo: in sacerdotio: in illis oībus sacramētis q̄ illo tpe fuerūt: quāta maligne opatus ē inimic⁹. Reuera inimic⁹ tūc opatus ē. Bētes em̄ tūc q̄ hoc fecerūt: deos falsos colebāt:

Alia l̄fa.
 t Dons.
 Alia l̄fa.
 t quo.
 t eo.

Alia l̄fa.
 t Leua man⁹
 tuas i supbiā

Alia l̄fa.
 t malignat⁹ est
 t sancto.

LXXIII

simulachra adorabāt: demonibus seruie bāt: opati sūt tñ multa mala in sanctis dei. Quādo possent: nisi p̄mitterētur: Qñ aut̄ p̄mitterent: nisi iā sancta illa p̄ma p̄missua nō essent: cū ip̄e q̄ p̄misserat teneret: Ergo quāta malignatus est inimic⁹ in sanctis tuis. Et gloriati sunt oēs q̄ oēderet: Seruos attende demonū: seruos simu lachrorū: quales tūc gētes erāt: qñ euerte rūt templū t ciuitatē dei. Et gloriati sunt: In medio solēnitatis tue. Mēmeto te qd̄ dixi tūc euersam esse hierusalē: cū ip̄sa solēnitas ageret: in qua solēnitate dñm crucifixerūt. Cōgregati seuerūt: cōgregati perierūt. Posuerūt signa sua sig na t nō cognouerūt: Habebāt signa sua que ibi poneret verilla sua: aquilas suas: dracones suos: signa romana: aut etiā statuas suas: quas p̄mo in tēplo posuerūt: aut forte signa sua que audierāt a vatisbus demonū suoz: t nō cognouerūt. Quid nō cognouerūt: Quia nō haberet in me p̄tātē: nisi tibi data esset desup. Nō cognouerūt: q̄ nō ip̄is honor delat⁹ est: vt afflige ret: vt caperet: v̄l eueteret ciuitatē: sed impietas eoz tanq̄ securis dei facta est. Faci sunt instrumētū irati: nō in regnū placati. Facit hoc em⁹ de⁹: qd̄ plerūq̄ facit t bō. Aliqñ iratus homo apprehēdit virgā iacētē in medio fortasse qualecūq̄ sarcinētū: cedit inde filū suū: ac deinde p̄ficit sarcinētū in ignē: t filio seruat hereditatē. Sic aliqñ deus p̄ malos erudit bonos: t p̄ tpalez potentia dānandoz exercet disciplinā liberādoz. Quid em⁹: Putari fratres: q̄ re sic data est disciplina illi gēti: vt oīno periret: Quāti inde postea crediderūt: quāti adhuc credituri sunt: Alia est palea: aliud frumentū: sup vtrūq̄ tñ intrat tribula: sed sub vna tribula aliud cōminuit: aliud purgatur. Quantū bonū p̄stitit nobis de⁹ de malo Iude traditoris: de ip̄a seuitia iudeorum: quantū bonū prestūt est fidelibus gentibus. Occisus est christus: vt esset in cruce quo attēderet qui esset a serpēte percussus. Sic ergo t isti forte a diuinis suis audierāt: q̄ debuerunt ire ad hierusalē: et capere eā: t cū cepissent atq̄ euertissent eā dixerunt sibi: qd̄ a demonib⁹ suis facta sit. Posuerūt signa sua signa: t nō cognouerūt. Quid nō cognouerit: Sicut ī egressu desuper. Quia nisi desuper egredere tur iussio: nunq̄ seuentib⁹ gentibus in ui deorū populū talia liceret. Sed egressū est

Alia l̄fa.
 t nō habet.

Alia l̄fa.
 t in exitu sup
 summū.

Psalmus

Desuper: quō dicit daniel a principio ora-
 tiōis sue: egressus est sermo. Hoc et dñs ip-
 si pilato inflanti se: et ponēti signa sua sig-
 na: et nō cognoscēti et dicēti ad christū: Mihi
 hū nō respondes: nescis qz p̄tātē habeo oc-
 cidendi te: et p̄tātē habeo dimittendi te.
 Et dñs ad inflatū: tāqz vesicā inflatā pun-
 gens: Nō haberet inquit in me potestate:
 nisi datū esset tibi desup. Sic et hic posue-
 rit signa sua signa: et nō cognouerit. Quō
 nō cognouerit: Sic in egressu desup. Quō
 egressus factus fuerat desup: ut hoc imple-
 ret: Numqd sic illi cognoscere potuerunt:
 Iā p̄curram v̄sus istos euersa hierusalē:
 p̄pterea qz et manifestū sūt: et nō libet imo-
 rari nec i p̄ea iūmicoꝝ. Quasi in silua
 lignoz securibꝝ. Occidit ianuas eiꝝ
 in idipm in dolabro et in fractorio
 deicerut eā. Id est cōspirant cōstanter
 in dolabro: et fractorio deicerut eā. In-
 cenderūt igni sanctuarū tuū: pol-
 luierūt in terra tabernaculum noīs
 tui. Dixerūt in corde suo cogna-
 tio eoz inter se: Quid dixerūt: Ele-
 nite cōprimamus omnes solēnita-
 tes dñi de terra. Dñi: ex persona h⁹ inter-
 positū est ex persona Asaph. Nō eñ illi seui-
 entes dñm appellareñ cui templū euerte-
 bāt. Venite cōprimamus oēs solēnitates
 dñi de terra. Quid Asaph: Quid intellect⁹
 Asaph in his: Quid: Nō pficit vel disci-
 plina data: si mentis prauitas nō corrigit.
 Euersa sūt oia que p̄mo erant: nusqz sacer-
 dos: nusqz altare iudeoꝝ: nusqz victimæ:
 nusqz templū. Ergo nihil aliud cognoscē-
 dū ē: nisi qd huic decedēti successit. Aut ve-
 ro hoc p̄missū signū auferretur: nisi reiisset
 qd p̄mittebat. Videam⁹ qz hic mō intellect⁹
 Asaph: videamus si pficit ex tribulati-
 one. Attēde quid dicat. Signa nřa
 nō vidimus iā nō est ppheta: et nos
 nō cognoscet adhuc. Ecce isti iudei qz
 se dicunt nō agnoscit adhuc: id ē in captiu-
 itate adhuc se esse: nō dū se liberari: expec-
 tant adhuc christū. Vtetur⁹ est christ⁹: sed
 veniet vt iudex: primo vocator: postea di-
 scetor. Veniet qz venit: et es venturū esse
 māifestū ē: sed iā desup veniet. An te erat
 o israel: quassat⁹ es: qz offendisti in iacentē
 ne cōteraris obserua desup venientē. Ita
 em̄ p̄dictū est p̄ ppheta. Quisqz offende-
 rit in lapidē illū cōquassabit: et sup quē ve-
 nerū cōteret eū. Cōquassat paruos: pteret
 magnos. Iā signa tua nō vides: iam nō ē

LXXIII

p̄pleta: et dicas et nos nō cognoscet adhuc
 qz vos nō agnoscitis adhuc. Iā nō est p̄-
 pheta: et nos nō cognoscet adhuc. **Alia lta.**
Qz quo de⁹ exprobribit inimicus: **Alia lta.**
 Llama quasi derelictus: quasi desert⁹: cla-
 ma tanqz eger qui medicuz cedere qz cura-
 ri maluisti: nō te agnoscit adhuc. Vide qd
 fecerit qz te nō agnoscit adhuc. Etenim qui-
 bus nō est annūciatū de eo videbūt: et qui
 nō audierūt itelligūt: et tu adhuc clamās:
 iā nō ē ppheta: et nos nō cognoscet adhuc.
 Ebi est intellect⁹ tuus: Irritat aduer-
 sarīus nomē tuū in fine: Ad hoc irri-
 tat aduersari⁹ nomē tuū in fine: ut irat⁹ cor-
 ripias: corripiens cognoscas in finem: aut
 certe i finē vſqz ad finē. Usqz ad quē finē:
 Quousqz cognoscas: quousqz clamās: qz
 usqz apprehēsa cauda redeat ad regnum.
 Ut qd auertis manū tuā: et dex-
 terā tua de medio sinu tuo in fine:
 Iterū aliud signū quod datū est Adoyſi.
 Quō em̄ supius de virga signū: ita et de de-
 xtera. Lū em̄ illud factū esset de virga: de-
 dit de⁹ alterū signū. Hic in qd manū tuā
 in sinu tuū: et misit: pduc eam: et pduxit: et
 inuenta est alba: id est imunda. Albor em̄
 in cute: lepra est: nō candor. Iā em̄ bere-
 ditas dei: id est p̄plus eius foras ab eo mis-
 sus imundus factus est. Sz qd illi ait: Re-
 uoca eam in sinu tuū: reuocavit: et reuera-
 est ad colorē suū. Nō hoc facis ait Asaph
 iste: Quousqz dexterā tuaz alienas a sinu
 tuo: ut foras imunda remaneat: Reuoca
 eā: redeat ad colorē: agnoscat saluatorēz.
 Ut qd auertis manū tuā: et dexterā tuā de
 medio sinu tuo in fine: Hec clamat cecus
 nō intelligēs: et h⁹ de⁹ facit qd facit. Quare
 em̄ venit christ⁹: Lecitas ex pte in israel fa-
 cta ē: ut plenitudo gentium intret: et sic ois
 israel saluus fiat. Ergo iam Asaph agsce
 qd p̄cessit: ut vel se qris si p̄cedere n̄ potui-
 sti. Nō em̄ frustra venit christ⁹: aut frustra
 occisus est christus: aut frustra granū ceci-
 dit in terrā: nisi vt multipliciter surgēt. Ex
 altatus est serpēs in heremo: vt p̄cussos a
 veneno sanaret. Attende qd factū est: no-
 li putare vacare qd venit: ne te malū inue-
 nit cū iterū venerit. Intellexit Asaph: qz
 in titulo psalmi intellect⁹ Asaph. Et quid
 ait: Deus aut rex nōster an se-
 cula: operatus est salute in medio ter-
 re. Hec nos clamamus: iā nō ē ppheta: et
 nos nō cogscet adhuc. Hec aut de⁹ nr̄: rex
 nr̄. Quid est ante secula opat⁹ est salute in

Psalmus

medio terre: Quia ipse est in principio verbum: quod facta sunt secula: operatus est salutem in medio terre. Deus autem rex noster ante secula: quid fecit: Operatus est salutem in medio terre: et ego adhuc clamo quod si desertus: ille operatus salutem in medio terre et ego remansi terra. Intellexit Asaph bene: quod intellectus est Asaph. Quare enim ista: aut qualiter salutem operatus est christus: nisi ut discerent hoies eterna desiderare: non semper trahit inherere: Deus autem rex noster a secula operatus est salutem in medio terre. Sicut nos clamamus: vobis quo domine exprobrabit inimicus in fine: vos quo irritat aduersari: vos quo manum tuam auertis a sinu tuo: cum hec dicimus: Deus autem rex noster operatus est salutem in medio terre: et nos dormimus. Jam vigilant gentes: et nos sternimur: et tanquam nos deus deseruerit: in somnis deliramus. Operatus est salutem in medio terre. Jam ergo asaph corrigit te ad intellectum: dic nobis quamlibet salutem operatus est deo in medio terre: Cum illa frenavera saluaria evertitur: Quid fecit: Quid prouulit: **Tu** confirmasti in virtute tua mare: tanquam genitatem uideorum velut arida a fluctibus separata. Mare in amaritudine sua gentes erat: terraque illa vndeque circuluebat: et ecce perfirmasti in virtute tua mare: et remansit terra sicutiens imbre tuum. Tu confirmasti in virtute tua mare. **O** triuisti capita draconum in aqua: draconum capita demoniorum superbias a quibus gentes possidebatur contuisti super aquas: quod eos quos possidebatur per baptismum liberasti. Quid adhuc per capita draconum: Illi enim dracones habent principem suum: et ipse primus est magnus draco. Et de illo quid fecit quod operatus est salutem in medio terre: Audi. **Tu** confregisti caput draconis: Luius draconis: Intelligimus dracones omnia demonia sub diabolico militiam. Quemque singulariter dracones cuius caput costruxerat: nisi ipsum diabolum intelligere debemus: Quid de illo fecit: Tu perfregisti caput draconis. Illud est initium peccati: Caput illud est quod accepit maledictum ut semen eius obseruaret caput serpentis. Admonita est enim ecclesia initium peccati deuterum: quod est initium peccati: tanquam caput serpentis. Initium omnis peccati superbia. Costruxerat caput draconis: constucta est superbia diabolica. Et quid de illo fecit qui operatus est salutem in medio terre: **Hedisti** eum in escam populis ethiopibus. Quid

Alia lfa.
tribulasti.
t aquis.

Alia lfa.
capita.

Alia lfa.
non habet.
ethiopum.

LXXIII

est hoc: Quod intelligo populos ethiopibus: Quod nisi per oculos gentes: Et bini per nigros. Ethiopes enim nigri sunt. Ipsi vocant ad fidem qui nigri fuerunt: ipsi plus ut dicant eis: Fueritis enim aliqui tenebre: nunc autem lux in domino. Ipsi proorsus vocantur nigri: sed ne remaneant nigri. De his n. fit ecclesia cui dicit: Que est ista que ascendit dealbata: Quid enim de nigra factum est: nisi quod dictum est: Nigra sum et speciosa: Et quod acceperunt isti in escas draconem istum: Prout quod magis christum acceperunt in escas: sed christum quo se consumarunt diabolus quem: consumerent. Nam vero et vitulus ille quem adorauit populus insidelis apostata: querens deos egyptiorum: dimittens eum quod liberauit de seruitute egyptiorum: unde agitatum est illud magnum sacramentum: Cum enim sic irascet Moyses coletibus et adorantibus idolum: et zelo dei inflamat vindicaret trahit: et a morte sempiterna deuicta terret: tamen ipsum caput vituli in ignem misit et exterminavit: communis: in aqua sparsum: et dedit populo bibere: sic factum est magnus sacramentum. O ira prophetica et animus non turbatus: sed illuminatus: quid egit: Hoc in ignem ut forma ipsa prius confundat: minutatim communis ut paulatim consumatur: mitte in aqua da populo bibere. Quid est hoc nisi quod adoratores diaboli corporis ipsius facti erant: Quod agnoscetis christum sunt corpus Christi ut eis dicat: Vos autem estis corporis Christi et membra: corporis diaboli consumendus erat: et hoc ab istis consumendus. Ex illo n. populo apli: ex illo prima ecclesia: et dictum erat petro de gentibus: macta et manduca. Quid est macta et manduca: Occide quod sunt: et fac quod es. Hac macta et manduca: bac communis et bibe: Ulterius tamen in eodem sacramento: quod oportebat utique: et sine dubitatione oportebat: ut corpus quod erat diaboli credendo transiret in corporis Christi. Sic diabolus consumetur amissis membris suis. Hoc figuratum est et in serpente Moysi. Nam fecerunt magi similiter: plectisque virgis suis exhibuerunt dracones: sed draco Moysi omnibus illorum magorum virgas absorbut. Intelligatur ergo et modo corporis diaboli: hoc sit: devoratur a gentibus que crediderunt: factus est esca populis ethiopibus. Illud quoque intelligi potest: Sedisti eum escam populis ethiopibus: quia nunc eum omnes mordent. Quid est mordent: Reprehendendo: culpando: accusando. Quomodo dictum est in prohibitione quidem: sed tamen ex

Psalmus

pressum. Si aut̄ mordetis et comedetis in uicē: videte ne ab inuicem consumamini. Quid est mordetis et comedetis in uicē: Litigatis cū inuicem: detrahitis inuicem: op̄ probria obijcitis inuicem. Attendite ergo nunc his morsibus p̄sumi diabolū. Quis nō iratus seruo suo etiā paganuſ dicat illi satanas. Vide diabolū datuſ in escam. Hoc dicit christianus: hoc dicit iudeus: hoc dicit pagan⁹: ip̄m adorat: et de ip̄o maledit. Videam⁹ ergo reliqua fratres: obsecro intendite cū magna voluptate audiuntur: qz audita etiā in orbe terrar̄ cognoscunt. Hec qn̄ dicebant: nō fuerūt: qz tūc p̄mittebantur nō reddebat̄: nunc vero qz voluptate afficiuntur: cū ea qz p̄dicta legim⁹ in libro: cōpleri videm⁹ in mundo. Videam⁹ qd fecerit: quē iā intellexit Asaph: qd opatus est salutē in medio terre. Tu dirupisti fontes et torrētes: Et manaret liquore sapientie: vt manaret diuitias fidei: vt irrigaret salutē gentiū: vt oēs infideles in fidei dulcedinē sua irrigatiōe cōuerterent: dirupisti fontes et torrentes. Forte discretū est: forte ynuž est: qz fontes tā largi fuerūt vt flumina facerent. Tu dirupisti fontes et torrētes. Si aut̄ ad discretionē in alijs sit verbū dei fons aq̄ saliētis in vitā eternā: Alij autē audiētes verbū: et nō sic habētes vt bñ viuant: tñ nō tacētes lingua torrētes sūnt. Torrētes em̄ dicunt p̄rie qui nō sunt phēnes. Nā aliqui et trālate dicitur torrens p̄ fluuiō: sicut dictū ē: Inebriabuntur ab vbertate domus tue: et torrente deliciarū tuarū potabis eos. Nō em̄ ille torrens aliqui siccabitur: sed torrentes p̄rie dicūt fluuij qz estate deficiūt: aq̄s autē h̄yemalib⁹ inundātur et currunt. Vide ergo hominē bene fidēlē p̄seueraturū usqz in finē: nō relicturū deū in temptatione omni p̄ veritate: non p̄ falsitate et errore omnes molestias sustinentē. Hic vñ sic viget: nisi qz verbū factū est in eo fons aq̄ salientis in vitā eternā: Alius aut̄ accipit verbū: p̄dicat: nō tacet: currit: sed estas probat fontē aut torrentem: tñ ex vtroqz rigatur terra ab eo qui operat⁹ ē salutem in medio terre: Exundent fontes: currat torrentes. Tu dirupisti fontes et tortes. Tu siccasti fluuios ethan. Hac rumpit fontes et torrentes: hac siccitat̄ fluuios ethā: vt vñ currat aque: et que aq̄ siccetur. Fluuios inq̄t ethan. Quid ē ethan: Et verbū em̄ hebreū est. Quid interpretatur ethā: Forti: ro-

LXXIII

bustus. Quis est iste fortis et robustus cuius fluuios siccitat̄ deū: Quis n̄i ille ip̄e draco: Nemo em̄ intrat in domū fortis et vasa illius diripiāt: nisi pri⁹ alligauerit fortem. Ip̄se em̄ est fortis de virtute sua p̄sumens: et deū deserens. Ip̄se est fortis qui ait: Nonā sedem meā ad aquilonez: et ero similis altissimo. Be ip̄o calice querere fortitudinis homini p̄p̄ inauit. Fortes esse voluerūt qz se deos futuros de cibo vento crediderūt. Factus est Adam fortis cū audiēt: Ecce factus est Adam quasi vnuſ ex nobis. Fortis et iudei de iusticia sua p̄sumētes: Ignorātes em̄ dei iusticiā et suā querētes cōstituere iusticiā: tanq̄ fortis iusticie dei nō sunt subiecti. Vide hominem degessisse fortitudinē suā: et remāsse ifirmū: inopē longe stantē: nec oculos suos ad celos leuare audentē: sed p̄cutientez pectus suū: et dicente: Vnde p̄p̄tius esto nūbi peccatori. Jā infirmus est: iaz infirmitatē cōfītetur: nō est fort̄ arida terra ē: rigatur fontibus et torrentib⁹. Illi adhuc fortis sunt qui de virtute sua p̄sumūt: siccant̄ flumina eorū: nō p̄ficiant̄ doctrine gentiū: aruspiciū: mathematicorū: magice artes: qm̄ siccati sunt fluuij fortis. Tu siccasti fluuios ethan. Arefcat illa doctrina: mūdetur metes euāgelio veritātē. Tuus est dies et tua est nox: Quis hoc ignorat qn̄ ip̄e fecit hec omnia: qz p̄ verbū facta sunt oia: Ille ip̄se qui opatus est salutē in medio terre: illi dicitur: Tuus est dies et tua est nox. Aliqd bic intelligere debemus qd p̄tineat ad ip̄az salutē quā opat⁹ ē de⁹ in medio terre. Tuus est dies. Qui sunt isti: Spūales. Et tua ē nox. Qui sunt isti: Carnales. Tu⁹ est dies et tua ē nox. Loquātur spūales spiritualia spiritualib⁹. Dictū est. n. spūalib⁹ spūalia cōpātes: et sapientiā loqm̄ur inter p̄fectos. Nondū capiūt istam sapientiam carnales: Nō potui vobis loq̄ quasi spūalibus: sed quasi carnalibus. Ergo cū spūales spiritualibus loquūtūr: dies diei erūctat v̄bū. Lū vero et ip̄i carnales nō tacēt fidē crucifixi christi quā p̄nit capere parui: nox nocti indicat scientiāz. Tu⁹ est dies: et tua est nox: ad te p̄tinent spūales: ad te p̄tinēt carnales: Illos illustras incōmutabi li sapientia et vitate: illos p̄solari carnis manifestatōe tanq̄ luna p̄solans noctē. Tu⁹ est dies: et tua ē nox. Elis audire diē: Vide si capis: erige quantū potes mentē tuā: vīdeam⁹ si p̄tines ad diē: iā videamus si nō

Psalmus

palpitat aspectus tuus. Potes videre qd
audisti mō ex euangelio: In principio erat
verbū: et verbū erat apud deū: et deus erat
verbū. Nō nosti em̄ tu cogitare verba nisi
q̄ sonant et trāseunt. Potes lá capere ver-
bū: nō sonū: sed deū. An nō ibi audisti: et
de⁹ erat verbū: Sed tu ista verba cogitas:
Qia p̄ ipm facta sūt: et p̄ ipm facti sunt: et q̄
vba faciūt. Quale ḡ illud v̄bū est: Lapis
o carnal⁹: Rude. Lapis: Nō capis: adhuc
ad noctē ptines: luna tibi necessaria ē ne in
tenebris moriar. Eten⁹ quidā p̄tōres in-
teudēt arcū vt sagittarēt in obscura luna
rectos corde. Obscurata est em̄ caro chri-
sti de cruce deposita: et in sepulchro posita:
et illi qui occiderūt insultauerūt: et nō dū re-
surrexerat: et sagittati sūt discipuli recti cor-
de: sūt obscura luna. Ergo vt si solū dies
diei eructet verbū: sed etiā nox nocti annū
ciet scientiā: qm̄ tuus est dies: et tua ē nox:
dignare descendere: manere apud euz a q̄
descendis: sed venire ad quos descēdis.
Dignare descēdere qui in hoc mūndo eras:
et mundus p̄ te fact⁹ est: et mūndus te nō co-
gnouit. Habeat et nox cōsolationē suā: ha-
beat inquit verbū caro factū est: et habita-
uit in nobis. Tuus est dies: et tua est nox.
Alia lfa.
t fabricat es.
Tu p̄fecisti solem et lunā. Solē spi-
rituales: lunā carnales. Adhuc carnalis
est nō deserat: et ipse p̄ficiat. Tu p̄fecisti so-
lem et lunā: solem tanq̄ sapientē: lunā tan-
q̄ insipientē: nō tñ deseruisti. Nā ita scrip-
tū est: Sapiēs p̄manet sicut sol: stult⁹ autē
sic luna mutat. Quid ergo: Quia sol per-
manet: id est q̄ sapiēs p̄manet sic sol: stul-
lus sic luna mutat: adhuc carnalis: adhuc
insipient. Deserēdus est: Et rbi ē qd dic-
tu ē ab Aplo: Sapiētib⁹ et insipientib⁹ debi-
tor sūt. Tu p̄fecisti sole et lunā. Tu feci-
sti oēs terminos terre: Nōne et ātea
q̄ fundauit terrā: Sz quō fecit t̄minos ter-
re qui opat⁹ ē salutē in medio terre: Quō:
nisi quō dicit Ap̄lus: Gratia aut̄ salui fac-
ti sum⁹: et hoc nō ex nob̄ s̄ dei domū est: nō
ex operib⁹ ne forte quis extollat: Ergo nō
erant opa bona: Erant. Sed quō: Gratia
dei. Sz quare videam⁹. Ipsiū em̄ sumus
figmētū creati in xp̄o Jēsu in opib⁹ bonis.
Et quō fecit t̄minos terre qui opatus est
salutē in medio terre. Tu fecisti oēs termi-
nos terre. Estates et ver tu fecisti ea.
Feruentes spū estas est: tu inq̄ fecisti spū
seruētes: tu fecisti et nouellos in fide verē.
Estate et ver tu fecisti ea. Nō gloriētur q̄li

LXXIII

nō acceperit tu fecisti ea. Memor esto
hūr⁹ creature tue: Cui⁹ creature tue:
Inimic⁹ exprobrauit domino: Q
Asaph dole i intellectu: p̄stinā cecitatē tuā:
inimic⁹ exprobrauit dño. Bictuz ē christo
in gēte sua: p̄tōr iste: nō nouū vñ sit: nos
Moysen nouū: illi locut⁹ est de⁹: iste sa-
maritanus ē. Inimicus exprobrauit dño.
Et pp̄lus ip̄rudens exacerbavit
nomē tuū. Ppls imprudētū Asaph:
sed nō intellect⁹ Asaph tunc. Quid dī in
supiore psalmo: Quasi pecus factus sū a
te: et ego sp̄ tecū: q̄ nō iuit ad deos et idola
gentiū. Et si nō cognouit vt pecus tñ reco-
gnouit vt homo. Bixit em̄ sp̄ tecū q̄li pe-
c⁹. Et qd postea i ip̄o psalmo vbi Asaph:
Tenuisti manum dexterē mee: in volūtate
tua deduxisti me: et cū gloria assūp̄isti me.
In volūtate tua nō in iusticia mea: dono
tuo nō ope meo. Ergo et hic inimic⁹ expro-
brauit dño: et pp̄lus imprudēs exacerbavit
nomē tuū. Omnes ergo perierunt: Absit.
Et si aliq̄ ex ramis fracti sunt: manet tñ ali-
q̄ q̄ isereret oleaster: et radix manet: et ex ip-
sis ramis p̄ ifidelitatē fracti reuocati sunt
quidā p̄ fidez. Nam et ipse ap̄lus Paulus
p̄ ifidelitatē fractus erat: et p̄ fidē radici re-
stitut⁹ est. Ita plane pp̄lus imprudēs exacerb-
avit nomē tuū: qm̄ dictū est: Si filius dei ē
descēdat de cruce. Sed qd tu Asaph iam
in intellectu. Ne tradideris bestijs
animā p̄fitētē tibi. Agisco inqt asaph
qr sic in alio psalmo dicit: Pctm̄ meū co-
gnouit: et facin⁹ meū n̄ opui. Quare: Quia
locut⁹ est Petr⁹ mirātib⁹ linguas israelit⁹:
qm̄ ipsi occiderūt christū: cū p̄p̄ i illos mis-
sus sit xp̄s. Hoc auditō cōpūcti sūt corde
et dixerūt ad ap̄los: Quid ḡ faciem⁹? Dici-
te nobis. Et ap̄l: Agite penitētiā: et bapti-
zetur vnuſq̄s vestry in nomine dñi Jēsu chri-
sti: et dimittent̄ vobis p̄cta vestra. Quia ḡ
p̄ penitentiā cōfessio facta est: ne tradiderit
animaz cōfidentē tibi bestijs. Quare cō-
fidentem tibi: Quia conuersus sum in erū-
na dum configitur shina. Cōpūcti sūt cor-
de: et facti sunt eruminosi penitendo: qui fu-
erant gloriosi seuiendo. Ne tradideris be-
stijs animā cōfidentē tibi. Quibus bestijs
nisi quarū capita cōtrita sunt sup aquam:
Quia dicit⁹ ē bestia leo: et draco ip̄e diabo-
lus. Moli inquit dare diabolo et angelis
eiūs animam cōfidentē tibi. Beuoret ser-
pens si adhuc terrena sapio: si terrena desi-
dero: si adhuc in pmissis veteris testamen-

Alia lfa.
t nō habet.
Alia lfa.
t ip̄properauit.

Elia lfa.
t infiplens
incitauit.

Alia lfa.
t tradas.

Psalmus

Alla lira
† Et.

Si nouo reuelato remaneo. Cum autem iam depositerim superbiā: et iusticiam meā non agnoscam: sed gratiam tuā: nō habeant in me superbe bestie potestate. Ne tradiderit bestiis animam confidentem tibi. **Animas pauperum tuorum ne obliuiscaris in finem.**

Respice in testamentū tuū: Rede quod permisi: tabulas tenemus: hereditatem expectamus. **Respice in testamentū tuū:** nō illud vetus: nō propter terrā chanan rogo: nō propter inimicorum trahē subiectōne: nō propter filiorū carnalē fecunditatē: nō propter diuitias terrenas: nō propter salutē trahē. **Respice in testamentū tuū qd permisi:** regnum celorum. **Ia agnosco testamentū tuū:** iā intellect⁹ ē Asaph: si ē pec⁹ asaph: iā ride qd dictū est: Ecce dies veniet dicit dñs: et plumbabo domū israel et domū Iuda te stamentū nouū: non secundū testamentū qd disposui patribus eorū. **Respice in testamentū tuū.** **Quoniam repleti sunt qd obscurati sūt terra domorum iniquarū.** Quia corda habebat iniqua. Bonus nostre corda nr̄a: ibi libetēr habitat: Beati mūdo corde: qm̄ ipsi deū videbūt. **Respice ḡ in testamentū tuū: et reliquie salue sūt: qr̄ multi qd attēdūt ad terrā obscurati sūt et repleti sūt terre.** Intravit in oculos eorum puluis: et excecauit eos: et faci sūt puluis quē p̄iicit ventus a facie terre. Repleti sunt qd obscurati sunt terre domorum unīqrū. Attendēdo em̄ terrā obscurati sunt: de quib⁹ dictū est in alio psalmo: Obscurant oculi eorum ne videant: et dorsum eorum sp̄ incurua. Terra ḡ repleti sunt qd obscurati sunt terre domorum iniquarū: quia corda habent iniqua. Bonus. n. nr̄e sicut sup̄ diximus: corda nr̄a sunt: ibi libetēr habitabim⁹ si ea ab iniqtate mūdem⁹. Ibi est mala conscientia qd inde repellit hoīem quo uibet ire portas grabatū suū: cui peccata dimissa sūt: dicēte dñs: Lolle grabatū tuum: et vade in domū tuā. Porta carnē tuā: et intra ad sanitā conscientiā tuā: qm̄ repleti sunt qui obscurati sunt terre domorum iniquarū. Obscurati: repleti sunt terra. Illi obscurati qd sunt

LXXIII

Qui corda iniqua habet: reddet illis dñs fm̄ cor suū. **Ne reuertat hūlis confusus;** Illos em̄ supbia confundit. **Egenus et inops laudabūt nomē tuū.** Clidetis fratres qd debeat dulcis esse paupertas: videtis paupes et inopes prīne ad desū: sed paupes spū: qm̄ ipsorum est regnum celorum. Qui sunt paupes spū: hūiles: tremites vba dei: p̄fitētes peccata sua: nō de suis meritis: nec de sua iusticia plūmetes. Qui sunt paupes spū: Qui qm̄ faciūt aliqd boni deū laudāt: qm̄ mali se accusant. Sup̄ quē requiescerit spūs me⁹: ait p̄pheta: nisi sup̄ humile et quietū et tremētem vba mea. Jam ḡ Asaph intellexit: iā terre nō heret: iā permis̄a terrena ex veteri testamento nō expētit: mēdic⁹ tu⁹ factus est: paup̄ tuus fact⁹ est: fluios suos sitit: qr̄ sui siccati sūt. Quia ḡ talis fact⁹ ē nō fraudef spe. Quesuit manib⁹ nocte corā te: nō decipiat. Ne auertat hūlis: confusus: egen⁹: et inops laudabūt nomē tuū. **Lōstentes p̄cā sua laudabūt nomē tuū:** desiderātes eterna permis̄a tua laudabūt nomē tuū: nō de trahib⁹ turges: nō de propria iusticia in supbia elati et inflati. Nō ipsi. Sz q: Egenus et inops laudabūt nomē tuū. **Exurge dñe iudica causam tuā:** Desertus. n. video: qr̄ nondū accepi qd permisi: et facie sūt mali lachryme mee panes die ac nocte: dū dicitur mali quotidie: vbi est deus tuus? Et qr̄ nō possū ostendere deū meū: q̄ si inane sequar: insultatur mali: nec paganus tm̄: vel iude⁹: vel hereticus: sed aliqui frater ipse catholic⁹ torquet os qm̄ permis̄a dei p̄dicant: qm̄ futura resurrectio p̄nūciatur. Et adhuc et ipse q̄uis iā tinctus aq̄ salutis eterne: portans sacramentū christi: forsitan dicit: Et q̄s hoc resurrexit? Et nō audiui patrē meū de sepulchro loquētē: ex quo eū sepeliui. Deus dedit legē ad tūpus seruus suis: ad qd se auocaret: nā quis redit ab inferis: Et quid faciā talibus? Ostēdam quod non vident: Non possum: non enim propter illos deus visibilis debet fieri. Iazid agant si placet: ita faciat: ita contentur: quia ipsi nolunt queri in melius. deū couerant in peius. Clidet qui pōt: credat qui nō potest esse deū. Et si videt qd pōt: nūqd oculis videt: Intellectu videt: corde videt. Nō em̄ solē et lunam volebat ostēdere qui dicebat: Beati mūdo corde: qm̄ ipsi deū videbūt. Immundū autē cor nec ad fidē idoneū: vt qd non pōt videre

Psalmiss

vel credit: nō video inquit: qd̄ crediturus sum: Anima eīm̄ tua video: Ut opinor: stul te corp̄ tuū video: animā tuā quis videt: Lū ergo corpus tuū solū videat: quare nō sepeliris: M̄iratur: qr̄ dixi si corp̄ tñm̄ vide tur quare nō sepeliris: t̄ respōdet: sapit. n. adhuc qr̄ viuo. Uñ scio qr̄ viuis cui⁹ ani mā nō video: Uñ scio: Respōdebis qr̄ lo quor: qr̄ ambulo: qr̄ operor. Sulte ex opibus corporis agnosco viuētē: ex opibus creature nō potes agnoscere creatorē: Et for se qui dicit: cū mortuus fuero postea nihil ero: t̄ l̄fas didicit: t̄ ab epicurio didicit h̄ nescio quo deliro pbo: v̄l̄ potius amatore vanitatis nō sapiētie: quē ipsi etiā pbi por cū noiauerūt: qr̄ voluptatē corporis suminū bonū dixit: ab illo forte didicit iste l̄fat⁹ di cere: n̄ ero postea q̄ mortuus fuero. Sic cent̄ flumina ethan: pereant doctrine iste gentiū: pullulēt virecta hierusalē: videant qd̄ possunt. Lerte ista omnia que p̄ nun dum modo vident: qñ opabatur deus s̄lūtē in medio terre: cū ista dicebant nōdū erant: t̄ ecce tūc p̄dicta sunt: nunc impleta mōstrantur: t̄ adhuc dicit stultus in corde suo: nō est deus: Ule peruersis cordibus: qñ ita vētūrū sunt que restant: sicut vene rūt ista que tūc nō fuerunt: t̄ ventura pre nunciabant. An vero exhibuit nobis de omnia que pm̄isit: t̄ d̄ solo die iudicij nos sefelli: M̄o erat christus i terra: pm̄isit: exhibuit. M̄o virgo pepereat: pm̄isit: exhibuit. M̄o erat fūsus sanguis p̄ciosus: quo de leretur chirographū mortis nr̄e: pm̄isit: exhibuit. Nondū resurrexerat caro in vitam eternā: pm̄isit: exhibuit. Nondū credidēt gētes: pm̄isit: exhibuit. Nondū hētici i no mine christi armati p̄tra christū militabāt: pd̄ixit: exhibuit. Nondū idola gentiū d̄ fra ista deleta erāt: pd̄ixit: exhibuit. Ista omnia cū pd̄ixisset t̄ exhibuisse: de solo die iudicij mētitus est: Veniet oīno quō ista ve nerūt: qr̄ t̄ ista anteq̄ veniret futura erāt: t̄ futura prius p̄nūciata sunt: t̄ postea vene rūt. Veniet fratres mei: nemo dicat nō ve niet: aut veniet: sed lōge est qd̄ veniet: sed tibi p̄pe est vt eas hinc. Sufficiat prima de ceptio. Si nō potuim⁹ p̄mo permanere in p̄cepto: saltem corrigamur exēplo. Nondū erat exemplū casus hūani: qñ dictū est ad Adā: M̄orte morieris si tetigeris: t̄ venit de trāsuerso serpens: t̄ dixit: M̄o morte morier. Credit⁹ ē serpēs: p̄teptus ē de⁹: tactū ē vētū: mortu⁹ est hō. M̄one ipletū est po

LXXIII

tius quod minatus est deus: q̄ quod pm̄i serat inimicus: Sic est certe: agnoscimus h̄: inde oēs in morte iā v̄l̄ expti cauti sim⁹. M̄o eīm̄ cessat t̄ mō serpēs infusurrare: t̄ di cere: M̄unquid vere damnatur⁹ est deus tātas turbas: liberatur⁹ ē paucos: Quid ē aliud q̄ facite cōtra p̄ceptū: nō morte mo riemuni: Sed quō tunc: sic t̄ nūc si feceris qd̄ suggerit diabolus: t̄ p̄tempteris qd̄ p̄cepit deus: veniet iudicij dies: t̄ inuenies verū qd̄ minatus est deus: t̄ falsum quod polluit⁹ ē diabolus. Exurge dñe iudica cām meā. M̄ortu⁹ est t̄ p̄teptus est: d̄r mi hi: vbi ē de⁹ tu⁹: Exurge iudica cām meāz M̄ōkēm̄ vētūr⁹ ē ad iudiciū: nisi qr̄ exurrexit a mortuis. Venit⁹ p̄nūciabat: venit t̄ p̄temptus est a iudeis ambulans in terra: p̄tenitur a falsis christiani sedēs in celo. Exurge dñe iudica cām meā: qñ in te cre didi: nō pereā: qr̄ credidi qd̄ nō vidi: spes me nō fallat: accipiaz qd̄ pm̄isisti: Judica cām meā. M̄emeto opprobrioz tu orū eoz que ab imprudēte sunt tota die. Adhuc eīm̄ insultatur christo: nec deerūt tota die: hoc ē v̄sq̄ in finē seculi va sa ire. Adhuc dicitur: vana p̄dicāt christi ani: adhuc dicit: inanis ē resurrectio mor tuoz. Judica causaz meā: memeto oppro brioz tuoz. S̄z quoz: nisi eoz que ab imprudente sunt tota die: M̄uquid prudēs h̄ dicit: Prudēs eīm̄ dictus est porro vidēs. Si prudens porro videns: fide videt por ro: nā oculis vir ante pedes videtur tota die. Ne obliuiscaris voces deprecantium te: Ingemiscenū t̄ expectanū iam quod promisisti de nouo testamen to: t̄ ad ipsam fidem ambulantiuz. Ne ob liuiscaris voces deprecantium te: sed illi adhuc dicit: vbi est deus tuus. Superbia eorum qui oderunt te ascendit sp̄ ad te. Noli t̄ eorū superbiā obliuisci. Nec obliuiscit oīno: aut p̄nit: aut corrigit.

Explicit Tract. de ps. LXXIII.

Incipit Tract. de ps. LXXIII.

DSalinus iste tumor superbie me dicinā humilitatis apportat. Hu miles autē consolatur in spe hoc agens: vt ne quisq̄ supbe de se presumat: ne quisq̄ humili de domino desperet. Est enim promissio dei rata: certa: fixa: et incōcussa: fidelis: et omni dubitatione ca ren̄s: que cōsolatur afflictos. Tota eīm̄ vi ta hūana super terrā: sicut scriptū est: tem ptatio est: nec quasi prospera eligenda est:

Alia l̄fa.
† Nēmor eti
improperiop.
† insipiēte.

Alia l̄fa.
tūnicop̄woz

Alia l̄fa.
† nō habet.